

Z ČESKÝCH VLASTÍ

Čestí umělci na vojnu. — V poslední době narukovali opět další čeští malíři. Znova narukoval Brunner a nově Naske a Blažek. Při přehlídkách domobraně odveden byl rektor malířské akademie pražské Kotěra, a malíř Hudeček.

Riegrův kopec. — Z Humpolce se píše: Vzácný dar ve prospěch veřejnosti učinil pan Bohumil Dítě, býv. továrník a soukromník v Humpolci. V nedávné valné hromadě okraňovačského spolku v Humpolci oznámil, že věnuje svůj pozemek "Na horách", celkem 8 měr lesní plochy spolku okraňovačům, s podmínkou, aby tato plocha zůstala zalesněna a nesla na vždy jméno Riegrovo. Ježto již sousední část pozemku, náležející městu, jest zalesněna, vznikne tak v blízkosti města nový krásný lesní prospekt. Zaslouží veřejně uznání tento dar, kterým si dáree pojišťuje čestnou vzpomínku.

Josef hr. Schoenborn padl. — Dne 18. m. m. přišla do král. Prahy smutná zpráva, oznamující předčasnou smrt nadějněho 23-letého syna rodu Vojtěcha Jos. hraběte Schoenborna, předsedy správní komise král. Českého. Mladý hr. Josef ze Schoenbornu svými studii, jež konal na českém gymnasiu akademickém s vyznamenáním, na právnické fakultě pražské, na universitě lovaňské, svou vzornou výchovou, nejslibnější dával naději. Válečná lítice postavila na světové bojiště. Před půl rokem vrátil se raněn na ruce do Prahy, kdež v pečlivém ošetřování své matky nalezl uzdravení; znovu však šel na bojiště, kdež mnohoslibný mladý jeho život skláčen nepřátelskou ranou. V dějinách rodiny Schoenbornu není první, jenž vlasti dal život v obět. Sdílime žal s něžnými rodiči, jimž útechem a silou budou neochvějně zásady jejich hluboké víry, jichžto jsou zářným příkladem. Slechta v Čechách v době války píše již čtvrté jméno prvorozenců svých do knihy mrtvých. K jmenům: Schwarzenberg, Lažanský, Lobkowitz připojuje válečná historie dnes jméno Josef Schoenborn.

Česká hudba v zákopech. — Pan Josef Schauer, plukovní bubek 88. pluku berounského, jenž až do války měl stanoviště v Č. Budějovicích, dopsal redakci tamních "Jihočeských Listů" z ruského bojiště: "P. T. Dovolují si všem čtenářům "Jihočeských Listů" jménem celého mužstva naší plukovní hudby zaslati srdečný pozdrav. Nalézáme se již po druhé v poli. Nejsme však více přiděleni zdravotnímu sboru jako poprvé, nýbrž nyní jest naším úkolem obveselovati hudbou naše chrabré, vítězní vojsko. Denně hraje koncerty na různých místech, pro výskvělé důstojníctví i vojsko v záloze. Od zákopů nejsme daleko, tak že tam za večerního ticha jest nás dobře slyšet. Ba i do ruských zákopů zaznívá naše hudba. Jsme od nich v těchto místech vzdáleni jen asi 1 kilometr. Vyprávěl nám ruský zajatec, že mají nakázáno po tu dobu, co hrajeme, nestřílet, aby nás slyšeli. — Vede se nám dobře; proto však přece těšíme se na návrat do naší milé vlasti, do našich Českých Budějovic. Zda se touha naše uskuteční? Doufejme!"

První český starosta města Vyškova na Moravě zemřel. — Jak "Lidové Noviny" sdělují, dne 13. z. m. o půl 8. hod. večerní skonol ve věku 76 let pan Alois Souček, majitel realit a parního mlýna ve Vyškově, první český starosta města Vyškova, první náčelník místního Sokola, člen silničního výboru, všech místních národních spolků atd. — S ním — první lid dále — jakoby odcházelo kus českého Vyškova. Tak úzce byl spjat s historií národního probuzení města kdysi zdánlivě německého. Žal v těch dobách, kdy byli Čechem ve Vyškově znamenali: oběti a práci! A jak vstal český Vyškov, vzrůstal také význam Aloise Součka, neboť byl jedním z prvních, kteří zřetelně a ideálně pracovali. Poetické jeh úsilí také přineslo zdar. Byl to člověk pracovitý, měrný a především přísně dbal svých povinností. Zesnulého provázal životem

zdar v každém počínání, ať soukromém či veřejném. Teprve na sklonku života téměř poslední chvíle přinesly mu těžké a trpké zkušky. Jednou z nich byla smrt choti jeho, věrné to družky a spolupracovnice, kterou sám v době kratičké následoval.

Pro české měšťanské školy v Břeclavi. — Z Brna 18. m. m. se sděluje: Matice Břeclavská připravuje se k zahájení šestého školního roku na českých soukromých školách měšťanských v Břeclavi. Jako nikdy jindy, dnes stojí Matice Břeclavská ještě před záhadou, jak opatřiti potřebných finančních prostředků k udržení škol po prázdninách. Nejblíží ochranu vidí u svých členů a příznivců, kteří při zakládání škol a nadšením hlásili se za členy, uznávajíce nutnost měšťanských škol českých v Břeclavi a kteří jistě v dnešní nejtěžší z těžkých dob české soukromé školy měšťanské nepustí, a příspěvky a dary Matice Břeclavské ještě před zápisem odevzdají. Mnoho mužů, členů Matice, jest vzdáleno domova, konajíce svoji vojenskou povinnost, a tak členské příspěvky se neplatí a slovní listky Matice jsou pozapomenuty. Leč zbyly tu ještě ženy české a udržují podivuhodně běh denního života. Na ně obrací se Matice Břeclavská s prosbou. Nenechávejte ležeti složných listků Matice Břeclavské nepotřebných, ale vykonajte za své druhé v poli občinnu zaslání členských příspěvků neb darů na vydržování českých soukromých škol měšťanských v Břeclavi. Učiníte skutek blahodárný, neboť to, co učiníte dnes pro české dítě, jest dvojnásobnou zásluhou. Kdyby na každý pohozený listek složili aspoň jedna koruna byla zaslána, bylo by Matice Břeclavské značnou měrou pomoheno a tím nejméně 300 dítčím česká škola zachována. Až do dneška řídila se Matice Břeclavská heslem — vydržeti až do posledního dechu a očekává, že bude českou veřejností co nejvíce podporována.

Sebevraždy profesora. — Pan Václav Štastný, 55-letý profesor českého gymnasia v Kyjově na Moravě, přijel dne 2. m. m. z Moravské Ostravy do Olomouce a od té doby byl neznámým. Tajemně jeho zmizení teprve nyní bylo vysvětleno. Nedaleko Chomoutova byla na břehu řeky Moravy jeho mrtvola nalezena. Ubožák před smrtí ovázal si kapsník těsně kolem krku a ponořil se ve vrbínách do vody. V kapsách nalezeny tři dopisy, adresované choti, dečrůce a příteli prof. Fialovi. Dle sdělení žalem sklíčené vdovy stá se její manžel obětí denunciací.

Videňská uprchlice zatčena v Karlových Varech. — Ve Vídni byl zatečen Pavel Dobrokojev, který svému narukovavšímu zaměstnavateli zpronevěřil obnos 90.000 korun. U defraudanta nebylo nalezeno žádných peněz, neboť je uchoval u své milenký Josefky Komínkové, která věns z Vídně uprchla i s penězi. Stopa její vedla do Karlových Varů, kam přibyla s novým milencem markýzem Josefem Bauerem. Páreček zařídil se v lázeňském městě velmi pohodlně. Onehdy večer dleli oba v orfeu, a když se po představení ubírali do hotelu, kde byli ubytováni, byli policejními zřízenci zatčeni. Nalezeno u nich ještě 80.650 korun, takže škoda není značná.

Nestěti na železniční trati stalo se dne 18. m. m. po 6. hod. raní blíž stánie Malá Skála. V tu dobu ubíral se sklenář Jáchým Belda ze Sumborku se svojí manželkou a dečrou do Turnova, kde qnili nakoupiti ovoce. Táhl s sebou vozík, na který si všichni sedli, když přišli na srážnou silnici. Matka s dečrou byla uprostřed, otec seděl v předu a nohami řídil stroj. Vozík sjížděl se značnou rychlostí s kopce a vjel na koleje dráhy v tom okamžiku, když se záhybu vynořil se osobní vlak, jedoucí ze Železného Brodu. Vozík byl lokomotivou zachycen a Belda se svojí dečrou na místě usmrceni. Jeho manželka, 53-letá Anna Beldová, utrpěla těžké poranění. Vlak zastavil, smrtelně zraněná žena byla naložena a do liberecké nemocnice dopravena.

Účast pražské policejní stráže ve válce. — Z celkového počtu 1450 členů pražské e. k. stráže bezpečnosti bylo do služby vojenské povoláno 257 policejních strážníků. Z nich 9 padlo. O zdatnosti bojovících svědčí listina vyznamenání, dle které obdrželi: nadstrážník Jan Gabriel stříbrný záslužný kříž s korunkou na stuze statečnosti; strážník František Schinko (padl 5. března 1915) stříbrnou medaili I. a II. třídy; strážníci Josef Pařík, Josef Lamač a Frant. Vasecký stříbrnou medaili I. třídy; stříbrnou medaili II. třídy obdrželi nadstrážník Frant. Kadlec a strážníci Karel Rejcha, Jan Mifatský, Bohumil Fleischmann, Karel Pele, Václav Triner, Josef Blažek, Jaroslav Vacín, Josef Praeňý, Benjamín Šilar a Fr. Král II. Bronzovou medaili za statečnost obdrželi strážníci Václav Podskalský, Rudolf Heger, Stanislav Nechvátal a Jan Šaller.

Sedm rozsudků smrti pro velezrádu. — "Právo Lidu" ze dne 24. m. m. přináší tuto zprávu korr. kanceleáře: Z Vídně 23. srpna: Po několikaletém trvání byl u e. k. zeměbraneckého divišního soudu ve Vídni skončen proces, který řídil nadporučík-auditor dr. Peutelehmíd, s poslancem říšské rady drem. Dimitrijem Markovem a radou vrchního zem. soudu drem. Vladimírem Kurylovičem, dále advokátem drem. Cyrilem Čerlunčákovičem z Přemýšlu, drem. Janem žl. Drohomilečkým ze Zlčova, s velkostatkářem Tomášem Dákovem z Verbiáze a záměčníkem mistrem Gabrielem Mulkevičem z Kamionky Strumilové, již vesměs náležejí rusko-národní straně, posleze s dopisovatelem "Nového Vremene" Dimitrijem Šl. Jančevčkým. Žaloba, kterou zastupoval nadporučík-auditor dr. Wunderer, zněla na velezradu a zločin proti válečné moci státu. Všech sedm obžalovaných bylo odsouzeno k smrti provazem.

Živelní pohromy. — Z Berouna: Dne 19. m. m. po 5. hodině odpol. sneslo se nad Mezouní hrozně krupobití, které zničilo úrodu na poli zbylou krom žita a pšenice, které jsou již sklizeny. Bílý příkrov pokryl pole kolkolem nakolik minut. Škoda byla způsobena velká. — Z Lednice u Č. Budějovic: Po celotýdenním dešti, který nedovolil svítiti dávno posečené ovsy, sneslo se ve čtvrtk 19. m. m. nad městečkem a jeho nejbližším okolím takové krupobití, že není v okolí pamětníka podobného. Za 10 minut celá krajina byla bílá jako o Vánocech. Krup leželo místy až na půl metru. Na zbylou úrodu to mělo vliv katastrofální. Ovsy na stojato jsou úplně holé, sláma zprerážena, takže většinou se musí zaorat. Pod řádky je vytlučeno tolik zrní, že se může hrsti hrabat. Lidé pobíhají jako zoufalí. Žita urodilo se jen semeno a dnes jest veta po naději, že aspoň za oves koupí se mouka neb žito. Nať u bramborů a řepy je utlučena a do země zadupána. Ježto neustále přší, brambory hnijí a co nezničí se takto, dodělají myši, kterých je taková spousta, že hospodáři chodí za oráčem a palčkami je tloukou. Úzkostlivě čekají hospodáři, jak bude dál, budou-li moei alespoň koupit semeno. Jen rychlá pomoc pro Lednice může zabránit zoufalství lidu.

Konec žni na Hané. — Z Hané se píše: Na Hané sklizeň obilní ukončuje se za nepříznivého počasí. Nemožno říci, že pohoda pro letošní žně byla dobrá. Trpěla pšenice (jarka) a oves, neboť sotva byla úroda dosečena, přišel déšť a bylo nutno sezení přerušiti. Vyslo slunce, bylo počato s vázáním a sklizením do mandelů, ale zase se dostavil vydatný déšť, třeba dva až tři dny trval a zomřel tak naději na sklizeň suchého obilí. Také zeměky a cukrovka stálými dešti velice trpí, neboť rostou velice do nati a listu. Zeměky v půdě vlhké počínají nahluvti. Nastává však v počasí

nenadálý obrat, mlha padá (obloha se vyjasňuje a soudíme z toho, že na delší čas) — jak bylo by si z plna srdce přáti — nastane stářejší slunné počasí, což hlavně úrodě, jež je ještě v půdě, vydatně prospěje. Orání a hnojení strništ zvolna, ale přece jde ku předu. Vidíme při polních pracích výjimečně letos zaměstnaný starce a děti, ale nejvíce ženy, kterým všem připadl v této mimořádné době nemalý úkol. S potěšením možno konečně konstatovati, že píse bude letos u nás dosti, zvláště se vydarí i po stálých deštích jeteliny a otavy, snad proto, aby nám drahotu některých životních potřeb poněkud zmírnili odpomohly.

Zabití blekem. — Jan Trosberg, zámožný rolník v Maškově u Turnova, měl tři statné syny, kteří všichni odvedeni byli k témuž pluku dragounů. Nejstarší Josef, slouží toho času jako četář u fronty v Ruském Polsku. Nejmladší Jan, byl přeložen k domácímu pěšímu pluku a byl raněn v Karpatech. Po svém vyléčení nastoupil po druhé k témuž pluku do Uher. Prostřední syn, Ladislav, jako aktivní vojín, spadl při cvičení s koně 25. července minulého roku, t. j. právě poslední den před mobilisací. Po několikaměsíčním pobytu v nemocnici byl propuštěn z vojny jako invalida. Rodiče se těšili, že mají syna doma k pomoci v polním hospodářství. Leč nešťastná náhoda způsobila, že tohoto ztratili nejdříve. Dne 12. srpna odpoledne Ladislav vázal oves s několika ještě lidmi na blízkém poli. Náhle se přihnala bouře s prudkým lijákem. Ostatní lidé utekli, jen mladý Trosberg zdržel se poněkud, myslé snad, že bouře rychle přejde. Když po chvíli přece se vracel, zasažen byl blesem sotva 200 kroků od rodného statku a na místě zabit. Vidě, které nesl nejspíše na rameni, staly se mu dle všech známek osudným hromosvodem.

Syn zabil svoji matku. — Neslýchaný případ surovosti stal se v noci na 19. m. m. ve Vršovicích u Prahy. Zločinnu zabít na vlastní matce dopustil se Augustin Krivka, známý rváč a zloděj z povolaní. Krivka byl odveden k vojsku a službu konal v Mostaru. V poslední době se roznemohl a proto byl dopraven do Prahy, kde se měl podrobti lékařské prohlídce. Krivka patrně nemoc předstíral, neboť jakmile vlakem 18. m. m. večer přijel do Vršovic, utekl svému průvodci a zmizel. Z nádraží šel rovnou do bytu své matky, 62leté Kateřiny Krivkové v domě č. 141 "Na Jitřence" ve Vršovicích, kde později došlo k prudké srážce mezi matkou a synem. Surovec uhepolil hůl a do matky nemilosrdně bušil. Když se hůl přerázila, vzal kus prkna a dále bestiálně tloukl do matky. Konečně po ní šlapal, tak že ubohá úplně pozbyla vědomí. Při tomto pustém počínání řval jako šílený, tak že obyvatelé celého domu byli ze spánku vyrušeni. Konečně zakročila policejní hlídka a surovec zatkla. Ku zraněné Krivkové byl zavolan lékař, který konstatoval těžké poranění. Krivková měla na celém těle modřiny a krvěný podlitiny a také několik žeber má přeráženo. Ve stavu bezmáječného byla ambulancem vozem záchranné stanice vršovické odvezena do všeobecné nemocnice. Když ji chtěl z vozu odnést na kliniku, sledalo se, že je mrtva. Nezdárný syn byl vojenskou hlídkou zatčen a do vojenské věznice dopraven.

Kavárna a Restaurant SLAVIE
Pravá česká kuchyně.
Krajanům zavítavším do Omahy mohou podloužiti čistými pokoji. Vše úplně nově zařizeno.
Prati "Pokroku Západa."
FRANK BOUTIN, majitel.

Sedm čtvrtí pozemku
v okrese Stanton, Neb.
Ve skutečnosti vesměs pod kolena vysokou štěpnou travou porostlé pastviny — většinou lipnicí a bílým a červeným jetelem.
5 mil od dobrého města
Živá voda mimo jednu na všech čtvrtích.
Od 40 do 70 akrů krásného pozemku, s údolím na každé čtvrti — zbytek mírně vlnitá rovina. Nejbohatší půda ve státě. Čtvrtky tyto mohou být koupeny za pouhou láci.
O bližší podrobnosti adressujte:
D. J. ADAMS,
1059 Omaha National Bank Building
OMAHA, NEBRASKA

"Staré Spolehlivé"
Metz
Omažské oblíbené pivo
WM. J. SWOBODA, malo-obchodník. Tel. Doug. 222

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEŠT
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
V ČÍSLE 1306 FARNAM ULICE.
Pravá importovaná piva na čepu. PLEZEŇSKÉ z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hoforanních Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světově známé Faust získalo rozsáhlou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

Pozor na zrak!
Sklia na oči připravujeme dle nejnovější metody. Máte-li slabý zrak, neodkládejte, bude to jen ku vašemu prospěchu.
Bolení hlavy, závrat od strany často dobře přispůsobené brýle.
Tisíce lidí jsme uspokojili.
Ceny mírné. 28-ť
A. Cecha & Oldřich Cecha,
registrovani
čeští optikové
1248 So. 13. Street, Omaha

Přestěhoval se
Dr. J.W. NOVÁK
český
zubní lékař
Přestěhoval se do
Karbach Blk.
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206
Rohová místnost na druhé podlaže nad Ryan Jewelry Co.
Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
Nedělní hod.: od 10. do 12. hod. dopol.

NEJNOVĚJŠÍ ČESKÁ DÍLNA
na spravování všech hudebních nástrojů, jakož i harmonik a koncertin. —
Veškeré správký z venkova vyřizuje me rychle, levně i důkladně. — Za práci a uspokojení ručime.
V. K. VLČEK CO. 1917 So. 1118 St. OMAHA, NEB.

20c=Výtečná káva=20c
Naši kávu zasíláme kamkoliv. Nezasíláme méně jak 25 liber. Libra této výborné kávy 20 ctů. Zboží rozdělíme dle vašeho přání na pěti nebo 10-liberní balíky. Píste si o vzorek této kávy na zkoušku. Za uspokojení ručime.
OMAHA COFFEE MILL Fr. Zaloudek majitel. 1904 So. 13th St. Omaha, Neb.